

Apostlagärningarna 4:1-31

Idag läser vi om apostlarnas första stora krock med deras religiösa ledare. Saddukéerna, tillsammans med översteprästens familj, var det judiska folkets aristokrater; de hade stor makt i Jerusalem och bland det judiska folket. Saddukeer trodde inte på uppståndelse, bland annat (Markusevangeliet 12:18, Apg 23:8). Varför skulle denna mäktiga skara människor inte vilja tro på en uppståndelse?

Läs Apg 4:1-22

Vad vill de religiösa ledarna veta om undret som Petrus gjorde i Jesu namn i Apg 3:10?

Vad är det centrala som Petrus framhävde i sitt försvar?

Vad står ut som det djärvaste i Petrus försvar av sig själv?

Petrus sade, "Hos ingen annan finns frälsningen, och ingenstans bland människor under himlen finns något annat namn som kan rädda oss" i Apg 4:12.

Vilka "namn" ropar människor på i vår egen tid i förhoppningen att de skall räddas från sina problem?

Vilka makter och myndigheter i vår egen tid gör anspråk på vad som bör och inte bör tros?

Ibland har Apg 4:12 använts av kristna för att främja deras egen makt och prestige. Hur vittnar vi om sådana verser på ett sätt som är trovärdig?

Hur kan vi på ett konstruktivt sätt bemöta människor som söker räddning genom ett annat namn än Jesus?

Hur visste myndigheterna att Petrus och Johannes var människor som hade varit "följeslagare till Jesus"? (v.13)

Vad var de religiösa ledarnas sätt att hantera situationen och hur svarade Petrus på deras befallning?

Har du hamnat i situationer där du behövde välja mellan att lyda Gud eller lyda människor?

Jämför kunskapen som de "olärda" apostlarna hade med kunskapen som de religiösa ledarna hade. Vad är skillnaden mellan deras kunskap? Vad kan det betyda för vi som följer Jesus idag?

Hur kan kristna människor visa respekt för mänskliga myndigheter och Guds myndighet samtidigt?

Finns det vissa sätt att vittna om Jesus som ni känner att ni inte tål? Vad är det som ni inte tål i sådana fall?

Har du någonsin blivit ombedd att förklara ditt kristna beteende i något sammanhang?

Läs Apg 4:23-31

Gruppen som samlades när Petrus och Johannes blev frisläppta bad från Psaltarpsalm 2.

Det är en psalm som handlar om Guds folk, ett tecken om Guds kommande rike, bland världens nationer som krigar och kämpar för makt. Enligt Psaltare 2 är det Guds Messias, Kristus, som kommer att etablera frid på jorden. Hur kunde Psaltaren 2 hjälpa de första kristna tolka och hantera deras egen situation?

De kristna bad, "Se nu hur de hotar oss, Herre, och ge dina tjänare frimodighet att förkunna ditt ord. Sträck ut din hand och bota de sjuka, låt tecken och under ske genom din helige tjänare Jesu namn." (v.29-30)

De bad inte för Gud att ta bort förföljelsen eller omvända de som opponerade dem.

De bad Gud att hjälpa dem vara trofasta. Den tidiga kyrkan skrev flera traktater om tålamod än något annat ämne. Vad eller vem opponerar vårt vittnesbörd idag?

Hur kan den tidiga kyrkans bön vara ett exempel för oss om hur vi bör be för kyrkans vittnesbörd i vår egen tid?

Bön:

*Jesus, gör oss till människor som satsar på att göra ditt namn känt. När människors godtagande motsätter sig de övertygelser som din Ande väcker i oss, ge oss nåden att vittna om ditt ord, med visshet om att du är en levande och aktiv verklighet i vår värld här och nu.
Amen.*